

پارتاپ نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران

اشاره:

نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران با شعار «توسعه پایدار با نساجی دانش‌بنیان» به میزبانی دانشگاه صنعتی امیرکبیر به همراه نمایشگاه جانبی آن از ۱۵ تا ۱۸ اردیبهشت سال جاری برگزار شد که گزارش مفصل آن در شماره گذشته ماهنامه نساجی امروز منتشر شد. این رویداد علمی، بازخوردهای متفاوتی به همراه داشت که در قالب تماس تلفنی، ارسال یادداشت و ... به دفتر مجله ما را بر آن داشت با برخی از چهره‌های حاضر در این کنفرانس گفت‌وگوهایی انجام دهیم تا زوایای مختلف کنفرانس نساجی مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. آنچه از نظرتان خواهد گذشت نظرات برخی اساتید دانشگاه و غرفه‌داران نمایشگاه جانبی کنفرانس است و البته برخی نیز به دلایل مختلف (شاید محافظه‌کاری و شاید هم مشغله فراوان کاری) از حضور در این گزارش انصراف دادند (طفره رفتند؟!)

استقبال از برخی مقالات چه بود؛ ابراز داشتند: این روزها، برخی از موضوعات مورد توجه عموم نیست بالعکس بعضی از موضوعات به دلیل جدید بودن و بعضاً برخورداری از حمایت‌های مالی و دولتی بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر مخاطبین بیشتر به دنبال موضوعات جدید هستند، هر چند کار مهمی هم در آن صورت نگرفته باشد.

به اعتقاد این چهره‌های دانشگاهی، یکی دیگر از دلایل کم‌بودن استقبال مخاطبین از بعضی موضوعات، می‌تواند زمان ارائه مقالات باشد به عبارت دیگر در ساعات اولیه ارائه مقالات در صبح و بعداز ظهر (۹ صبح و ۱۴/۳۰ بعدازظهر) تعداد مخاطبین کمتر از ساعات دیگر می‌باشد.

در زمینه موضوع کنفرانس است؛ اگر با این نگاه به کنفرانس نگاه کنیم، سطح مقالات ارائه‌شده در سطح قابل‌قبولی در مقایسه با کنفرانس‌هایی که در دنیا برگزار می‌شوند؛ قرار داشت.

به گفته مدیران برگزاری نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی، در این کنفرانس مطالبی ارائه شدند که بسیاری از آنان اگر به هر کنفرانس بین‌المللی نیز ارائه می‌گردد؛ پذیرفته می‌شدند. لذا با چنین نگاهی، سطح عمومی مقالات ارائه شده قابل‌قبول و حتی خوب بوده، اگرچه بنا به تشخیص داوران و کمیته علمی کنفرانس بعضی از مقالات متوسط و ضعیف نیز پذیرفته شده بودند.

آنها در پاسخ به این سوال که علت عدم

«دکتر محمد حقیقت‌کیش (رئیس کمیته اجرایی)، دکتر حسین امیرشاهی (عضو کمیته اجرایی) و دکتر آریتا آسایش (دبیر اجرایی)» به صورت مشترک در این گفت‌وگو شرکت کردند و اعتقاد داشتند: با توجه به تعداد مقالات دریافتی، این دوره کنفرانس از نظر کمی از جهش بسیار بالایی برخوردار بود و بدیهی است که افزایش تعداد مقالات دریافتی، امکان انتخاب قوی‌تری را برای دست‌اندرکاران کنفرانس فراهم می‌آورد. در مجموع این کنفرانس از رشد کمی و کیفی خوبی برخوردار بود.

آنان افزودند: اصولاً کنفرانس‌ها در تمام دنیا، مکانی برای جمع‌شدن متخصصین یک رشته به منظور آگاهی از موضوعات مطرح شده

این انتقاد وجود داشت که در نشست صنعتی افتتاحیه جای چهره‌های شاخص صنایع نساجی خالی به نظر می‌رسید و مباحث عنوان شده در این نشست نیز عموماً تکراری بود؛ موضوع را با مدیران برگزاری نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی، در میان گذاشتیم که آنها پاسخ دادند: در نشست صنعتی، چهره‌های شاخص حضور داشتند و انتخاب سخنرانان به گونه‌ای بود که اعضای صنعت، هیأت‌علمی، دانشگاه و نماینده مجلس حضور داشتند. مخاطبین نشست صنعتی را نیز قشرهای مختلف صنعتی و دانشگاهی تشکیل می‌دادند. دکتر حقیقت‌کیش، دکتر امیرشاهی و دکتر آسایش، در مورد میزان استقبال صنعتگران، اساتید و دانشجویان از کنفرانس بیان داشتند: استقبال اساتید و دانشجویان در حد بسیار خوبی بود که این امر ناشی از برگزاری کنفرانس در تهران و دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر است که با توجه به مرکزیتی که دارد؛ قابل پیش‌بینی بود. آنها افزود: در مورد استقبال صنعت نیز، مسئولین اجرایی کنفرانس از اولین لحظاتی که جرعه برگزاری نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی زده شده؛ از همکاری بخش موثری از صنعت که به کارکرد مثبت دانشگاه در صنعت اعتقاد دارد؛ بهره برده است و بزرگوارانی به‌طور مرتب در امور اجرایی کنفرانس به‌طور موثر مشارکت داشتند که شاید در موقعیت‌های دیگر دسترسی کوتاه‌مدت به آنان به سادگی میسر نباشد؛ حضور این بزرگواران از بیش از یک‌سال قبل از برگزاری کنفرانس عامل موثری در برگزاری مناسب این نشست علمی بود؛ اگر گفته شود که این کنفرانس با حمایت صنعت، امکان ارائه در این سطح را یافته است، سخن گزافی نباشد. مدیران برگزاری نهمین کنفرانس ملی

مهندسی نساجی در پایان، سیر تکاملی کنفرانس را منطقی و خوب توصیف کردند و افزودند: در هر دوره با افزایش تعداد مخاطبان اعم از ارائه دهندگان مقاله و شرکت‌کنندگان در آن برخوردار بوده است. کنفرانس مهندسی نساجی در مقایسه با سایر کنفرانس‌های علمی که در کشور برگزار می‌شود، از کیفیت برگزاری مناسب و حیثیت علمی خوبی برخوردار است به‌نحوی که کنفرانس، مخاطب دریافت مقاله بسیاری از رشته‌های دیگر مهندسی و علوم نیز قرار گرفته است. اگرچه می‌توان به برگزاری سالیانه اندیشید اما به نظر می‌رسد کثرت برگزاری آن موجب ریزش مخاطبان گردد که توصیه می‌شود در این خصوص مطالعات لازم صورت گیرد. به‌اعتقاد دکتر عباس آیت‌اللهی - پیشکسوت نساجی - سطح کمی و کیفی کنفرانس از نظر هماهنگی و اجرایی رضایت‌بخش بود به‌خصوص که از ابتدا با همکاری و شرکت شایسته تعدادی از اعضا هیأت‌مدیره انجمن صنایع نساجی ایران شروع شد و نظرات صنعتگران نیز در برنامه‌ریزی و اجرا لحاظ شد. وی افزود: اغلب مقالات ارائه شده دارای ارزش علمی بالایی بودند اما متأسفانه اندک مقالاتی نیز وجود داشتند که ارزش ارائه در یک کنفرانس علمی را نداشتند و بسیار مختصر و گاه شبیه یک گزارش آزمایشگاهی به نظر می‌رسیدند! دکتر آیت‌اللهی تصریح کرد: برخی از ارائه‌دهندگان مقالات در کنفرانس‌ها (به‌خصوص کنفرانس ملی مهندسی نساجی) اطلاع و یا توجه کافی ندارند که باید مطالب نو و بکر ارائه نمایند لذا ضرورت دارد که پیش از ارسال مقاله، اساتید راهنما نیز به خود زحمت دهند و مقالات مربوطه را از نظر کیفی، مطالعه نمایند و در صورت تناسب با شأن کنفرانس، اجازه ارسال را بدهند؛ در این

صورت آبروی علمی ارائه‌دهنده، استاد راهنما و کنفرانس محفوظ می‌شود. وی یادآور شد: استقبال خوبی از سوی دانشجویان، اساتید و صنعتگران شده بود اگرچه جای بسیاری از صنعتگران و کارآفرینان صنعت نساجی و اساتید خالی بود. این پیشکسوت نساجی در مورد نمایشگاه جانبی کنفرانس اعتقاد داشت: با وجود فضای مناسبی که برای این نمایشگاه در نظر گرفته شده بود؛ متأسفانه استقبالی که شایسته یک کنفرانس ملی باشد از طرف صنعتگران و سایرین به عمل نیامد. دکتر آیت‌اللهی در پایان متذکر شد: اصولاً کنفرانس‌ها باید با هماهنگی و مشارکت صنعتگران همراه باشد، به سطح علمی مقالات توجه بیشتری مبذول گردد و مقالات ارائه شده، علمی - کاربردی باشند تا بتوان از آنها در صنعت، استفاده کرد نه این‌که منظور از ارائه مقاله، کسب امتیاز برای نویسندگان آن باشد!! دکتر علی‌اکبر مرآتی - عضو هیأت علمی و رییس پژوهشکده مواد و فناوری‌های پیشرفته در نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر - ابتدا به مرور اجمالی نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی پرداخت و عنوان داشت: این کنفرانس در ۵ قسمت شامل سخنرانی کلیدی، ارائه مقالات، نشست صنعتی، نمایشگاه‌های جانبی و کارگاه‌های آموزشی ارائه گردید. مقالات بخش ارائه شفاهی در ۱۴ محور دسته‌بندی شده بود و ۵ کارگاه آموزشی تخصصی در زمینه‌های مختلف ارائه گردید که شامل طیف وسیعی از زمینه‌های علوم و فناوری نساجی بود. وی تعداد مقالات ارسال شده به دبیرخانه کنفرانس را ۷۰۳ مقاله عنوان کرد که پس از داوری ۴۸۲ مقاله مورد پذیرش قرار گرفت و از این تعداد ۱۸۴ مقاله به صورت شفاهی و ۲۹۸ مقاله به صورت پوستر ارائه گردید.

دکتر عبدالحسین صادقی

دکتر علی اکبر مرآتی

دکتر حسین امیرشاهی

دکتر آریتا آسایش

دکتر محمد حقیقت کیش

وی تصریح کرد: میزان حضور و استقبال اساتید و دانشجویان دانشکده‌های مختلف نساچی کشور از محتوای علمی این کنفرانس نسبتاً در سطح مطلوبی قرار داشت مخصوصاً ۴ دانشگاه دولتی که دارای این رشته در سطح کشور هستند استقبال مناسبی از این کنفرانس نمودند ولیکن حضور گسترده‌تر از رشته‌های فرعی و دانشکده‌های فرعی مرتبط با نساچی و حضور فعال‌تر دانشگاه‌های آزاد اسلامی انتظار می‌رفت که بایستی با اطلاع‌رسانی بهتر و فعالیت دقیق‌تر در این زمینه در کنفرانس‌های آتی این مشکل برطرف گردد. پیشنهادات دکتر مرآتی مبنی بر برگزاری موفق‌تر و پربارتر کنفرانس ملی مهندسی نساچی در آینده به شرح زیر بود:

۱- به دلیل اینکه تنها یک کنفرانس هر دو سال برگزار می‌گردد، تعداد مقالات بسیار زیاد می‌باشد. پیشنهاد می‌شود در داوری مقالات دقت بیشتری گردد و تعداد کمتری برای ارائه کیفی انتخاب گردد.

۲- ارائه مقاله توسط اساتید می‌تواند باعث ارتقاء سطح کیفی کنفرانس شود.

۳- اطلاع‌رسانی به کلیه دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های مرتبط با نساچی شامل دانشگاه‌های دولتی، آزاد اسلامی، پیام نور، علمی‌کاربردی و توجه بیشتر به این مراکز می‌تواند میزان حضور آنها را افزایش دهد.

۴- در این کنفرانس ارتباط با دولت و صنعت

این کنفرانس را بایستی قدردانی نمود و امیدوار بود در آینده کیفیت برگزاری کنفرانس بهینه گردد و انشالله به نقطه مطلوب برسد. رییس پژوهشکده مواد و فناوری‌های پیشرفته در نساچی دانشگاه صنعتی امیرکبیر با یادآوری این مطلب که مقالات ارائه شده، دامنه وسیعی از علوم و فناوری‌های مرتبط با نساچی را پوشش می‌داد؛ اذعان داشت: استفاده از بیش از ۹۰ استاد دانشگاه و پژوهشگر از دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های کشور برای داوری مقالات باعث شد که سطح علمی مقالات در حد مطلوب حفظ گردد و از ارائه مقالات ضعیف در این کنفرانس جلوگیری گردد؛ هر چند داوری مقالات توسط افراد مختلف نیز خود دارای نقاط ضعفی است که اجتناب‌ناپذیر می‌باشد. کما اینکه مشاهده شد بعضی از مقالات ارائه شده، حرف جدیدی برای گفتن نداشتند.

به اعتقاد دکتر مرآتی، میزان استقبال صنعتگران از کنفرانس غیرقابل قبول بود و دلیل آن نیز ضعف ارتباط بین صنعت و دانشگاه است، هر چند تلاش فراوانی گردید تا در قالب برگزاری نشست صنعتی، نمایشگاه جانبی و سخنرانی کلیدی این نقطه ضعف کمرنگ‌تر نمایان گردد اما حضور پررنگ صنعتگران می‌تواند باعث تبادل اطلاعات با پژوهشگران را بیشتر کرده و تمایل پژوهشگران به انجام پژوهش‌های کاربردی تقاضا محور را افزایش دهد.

به گفته دکتر مرآتی، بیشترین مقالات مربوط به بخش‌های رنگرزی چاپ و تکمیل با ۱۰۳ مقاله و فناوری نانو با ۹۹ مقاله بودند که بخش ریسندگی و بافندگی با بخش منسوجات صنعتی در رتبه‌های بعدی قرار داشتند.

دکتر مرآتی: میزان استقبال صنعتگران از کنفرانس غیرقابل قبول بود و دلیل آن نیز ضعف ارتباط بین صنعت و دانشگاه است، هر چند تلاش فراوانی گردید تا در قالب برگزاری نشست صنعتی، نمایشگاه جانبی و سخنرانی کلیدی این نقطه ضعف کمرنگ‌تر نمایان گردد

وی سطح کمی کنفرانس نهم را نسبت به کنفرانس‌های مشابه قبلی خوب توصیف کرد و افزود: ولیکن در مورد سطح کیفی کنفرانس نمی‌توان با اعداد و ارقام به این راحتی اظهار نظر کرد. از نظر این‌جانب موضوعات کنفرانس و مقالات ارائه شده در آن دامنه بسیار وسیعی از علوم و فناوری نساچی را می‌پوشاند. هر چند محل ارتقاء کیفی کنفرانس بسیار وجود دارد و ایراداتی کلی به سطح کیفی مخصوصاً در حوزه فناوری و تحقیقات کاربردی و تقاضا محور وجود دارد ولیکن تلاش فراوان دست‌اندرکاران برگزاری

دکتر محمدعلی توانایی   مهندس خشایار فرزاد   دکتر عباس آیت‌اللهی   دکتر روح‌الله باقرزاده   مهندس مهدی سوهانگیر

اما برای ارتقای سطح موفقیت، توصیه‌هایی که دبیر علمی کنفرانس در مراسم اختتامیه ارائه کردند نیز قابل توجه است. دکتر صادقی ادامه داد: می‌توان به فکر برگزاری کنفرانس‌هایی با موضوعات موردعلاقه و نیاز صنعت بود که در این صورت صنعتگران هم

دکتر صادقی: مهم‌ترین توصیه‌ای که می‌توان برای برگزاری بهتر این کنفرانس‌ها داشت، تجمع تجربیات و برگزاری هر بار بهتر از بار قبل است که امیدوارم با نقشی که انجمن علوم و فناوری مهندسی نساجی در این ارتباط برعهده گرفته است، بتواند محور این انتقال تجربیات باشد.

مخاطب چنین کنفرانسی خواهند بود و حتماً استقبال به عمل خواهند آورد. (البته این مورد، نیازمند الزامات و مقدماتی می‌باشد.)
دکتر محمدعلی توانایی - استادیار دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه یزد - در مورد سطح کمی و کیفی نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی عنوان داشت: اگر کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران را در چهار بخش ارائه مقالات، کارگاه‌های آموزشی، نمایشگاه جانبی و نحوه استقبال و پذیرایی از شرکت‌کنندگان دسته‌بندی کنیم؛ در بخش ارائه مقالات از لحاظ کمی می‌توان ادعانمود که دانشگاه صنعتی امیرکبیر این بار

که این حضور در مراسم افتتاحیه محسوس بود.

وی افزود: واقعیت این است که تقریباً هیچ‌گاه جای صنعتگران در چنین کنفرانس‌هایی پر نمی‌شود که این موضوع دلایل خود را دارد که یکی از آن دلایل، موضوع مقالات و کارهایی است که در دانشگاه‌ها انجام می‌شود که معمولاً بیان دردها و مشکلات آنها نیست لذا صنعتگران کمتر احساس نیاز و علاقه به شنیده آنها دارند.

به‌اعتقاد دکتر صادقی، طبیعی است که اساتید و پژوهشگرانی که خود در این مسیر در حال فعالیت هستند، بیشتر به شنیدن نتیجه تلاش‌ها و کارهای دیگران علاقه‌مند باشند که همین‌گونه هم هست و شرکت هم می‌کنند.

مدیرگروه پوشاک دانشکده نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، سپس به پیشنهاداتی جهت برگزاری کنفرانس‌های موفق‌تر در سال‌های آینده ارائه نمود و گفت: مهم‌ترین توصیه‌ای که می‌توان برای برگزاری بهتر این کنفرانس‌ها داشت، تجمع تجربیات و برگزاری هر بار بهتر از بار قبل است که امیدوارم با نقشی که انجمن علوم و فناوری مهندسی نساجی در این ارتباط برعهده گرفته است، بتواند محور این انتقال تجربیات باشد. وی تصریح کرد: اگرچه برگزارکننده کنفرانس در هر دوره یکی از دانشگاه‌های کشور هستند

بسیار ضعیف مشاهده می‌شد. استقبال بیشتر صنعتگران و دولت از اینگونه کنفرانس‌ها می‌تواند باعث هم‌افزایی دانش، تجربه و مدیریت جهت کاربردی کردن تحقیقات و ایجاد فناوری‌های جدید گردد تا بتوان در آینده نزدیک شاهد تحقق شعار این کنفرانس «توسعه پایدار با نساجی دانش‌بنیان» باشیم. انشالله...

دکتر عبدالحسین صادقی - مدیر گروه پوشاک دانشکده نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر - سطح برگزاری کنفرانس را بسیار خوب توصیف کرد و با بیان این مطلب که همه چیز روان و برنامه‌ریزی شده بود و تقریباً در هیچ موردی با مشکل مواجه نشدم؛ از برنامه‌ریزان و مجریان کنفرانس تشکر و قدردانی به عمل آورد.

وی در ادامه گفت: سطح مقالات تفاوت چندانی با سایر کنفرانس‌های برگزار شده نداشت؛ البته من فقط شاهد بخشی از مقالات بودم (زیرا مقالات در چند سالن به صورت موازی ارائه شد و به اعتقاد من این محور در تمام کنفرانس‌های ما، جای کار و ارتقاء دارد.)
دکتر صادقی در مورد استقبال صنعتگران، دانشگاهیان و اساتید ابراز داشت: میزان استقبال مخاطبان خوب بود و تقریباً از تمام دانشکده‌های نساجی کشور حضور داشتند. از صنعتگران هم تا جایی که من می‌شناختم و می‌توانم قضاوت کنم، افرادی حضور داشتند

مکان برگزاری و کیفیت غرفه‌ها در حد خوبی ارائه گردیده بود.

دکتر توانایی با بیان این مطلب که نحوه استقبال و پذیرایی در مراسم افتتاحیه، پذیرایی‌ها و مراسم اختتامیه در حد بسیار خوبی صورت گرفت، از کلیه همکاران و دانشجویان دانشکده مهندسی نساجی و دانشگاه صنعتی امیرکبیر به ویژه سرکارخانم دکتر آسایش، جناب آقای دکتر نصرتی، جناب آقای دکتر حقیقت‌کیش و سایر همکارانشان که طی سال گذشته و در طول زمان برگزاری کنفرانس زحمات زیادی را متقبل شده بودند، تشکر و قدردانی به عمل آورد.

استادیار دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه یزد در پاسخ به این سوال که سطح علمی مقالات چگونه بود؛ اذعان داشت: طی چند سال اخیر، اغلب کنفرانس‌های بین‌المللی معتبر همچون AUTEX و ATC در بخش پذیرش مقالات بیشتر به پذیرش مقالات زیاد و ایجاد درآمدزایی از طریق پذیرش مقالات پرداخته‌اند. تا جایی که حتی با چکیده‌های کوتاه نیز پذیرش مقالات ارائه داده‌اند، به تبع این موج، کنفرانس‌های داخل کشور نیز در اغلب شاخه‌ها همین رویه را در پیش گرفته‌اند و در این کنفرانس و کنفرانس‌های چند دوره گذشته ملی نساجی نیز متولیان برای تأمین هزینه‌های گزاف برگزاری کنفرانس از این امر مستثنی نبوده‌اند؛ لیکن تفاوت قابل توجه کنفرانس نهم و دوره قبل آن با موارد مشابه بین‌المللی، ارسال مقالات به داوران معتبر و اعمال نظرات آنها در پذیرش مقالات بوده است و امتیاز کنفرانس نهم نسبت به سایر دوره‌ها، انعکاس نظرات اصلاحی داوران به نویسندگان مقالات پذیرفته شده در بخش شفاهی بود که تبعاً یک ارتقا در سطح کیفی مقالات ارائه شده محسوب می‌گردد.

دکتر توانایی به بررسی میزان استقبال صنعتگران، اساتید دانشکده‌های نساجی و

نهمین دوره کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران را برگزار می‌نمود و از این رو انتظار می‌رفت تعداد مقالات زیادی را دریافت کند که این امر بر اساس آمار ارائه شده توسط دبیر اجرایی کنفرانس محقق گردیده بود.

وی افزود: همچنین افزایش تعداد دانشجویان تحصیلات تکمیلی در گرایش‌های مختلف مهندسی نساجی طی ۸ سال گذشته نیز خود مزید بر علت بود. در خصوص سطح کیفی مقالات نیز با توجه به اهتمام کمیته علمی نسبت به داوری مقالات توسط اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های معتبر سراسر کشور و انتخاب مقالات بخش شفاهی و پوستر بر اساس امتیاز داوران و نظر نهایی این کمیته، می‌توان سطح کیفی مقالات را نیز در حد خوبی ارزیابی نمود.

به گفته دکتر توانایی، در بخش کارگاه‌های آموزشی با توجه به پتانسیل بالای اساتید و متخصصین حوزه‌های مختلف نساجی، جای خالی ارائه کارگاه‌های کاربردی بیشتر به چشم می‌خورد؛ لیکن کارگاه‌های برگزار شده نیز موضوعات خوبی را در برداشت که متأسفانه شرکت در همه آنها برای اینجانب مقدور نبود و یک عنوان کارگاهی که شخصاً در آن شرکت نمودم، از سطح کیفی خوبی برخوردار بود.

وی در مورد نمایشگاه جانبی کنفرانس نیز گفت: به لحاظ کمی نسبت به کنفرانس‌هایی که توسط دانشکده‌های مهندسی نساجی واقع در شهرستان‌ها برگزار می‌گردید، تعداد غرفه‌های بیشتری را پوشش می‌داد لیکن در مقایسه با کنفرانس قبلی که توسط همین دانشکده برگزار شده بود تعداد غرفه‌ها به طور مشهودی کمتر بود که ممکن است به دلایلی چون کم رنگ‌تر شدن ارتباط صنعت و دانشگاه و یا هزینه‌های اعلام شده برای اجاره غرفه‌ها بوده است که شخصاً مورد اول را بیشتر دخیل می‌دانم. از لحاظ کیفی نیز

دکتر توانایی: اغلب کنفرانس‌های بین‌المللی معتبر همچون AUTEX و ATC در بخش پذیرش مقالات بیشتر به پذیرش مقالات زیاد و ایجاد درآمدزایی از طریق کنفرانس پرداخته‌اند. تا جایی که حتی با چکیده‌های کوتاه نیز پذیرش شفاهی برای ارائه مقالات ارائه داده‌اند، به تبع این موج، کنفرانس‌های داخل کشور نیز در اغلب شاخه‌ها همین رویه را در پیش گرفته‌اند

مهندس صباغی: تعداد زیاد سالن‌های در نظر گرفته شده برای ارائه مقالات شفاهی باعث تداخل برنامه‌ها شده بود و امکان استفاده شرکت‌کنندگان از همه مقالات ارائه شده را سلب می‌نمود. هم‌چنین زمان در نظر گرفته شده برای ارائه مقاله کوتاه بوده ارائه‌دهندگان مجبور به بیان کلیات مطلب بودند.

امر باعث تمرکز بیشتر شرکت‌کنندگان اعم از اساتید و دانشجویان خواهد شد و ضمناً با کاهش هزینه‌های ثبت‌نام، تعداد مخاطبین افزایش خواهد یافت.

۲- دعوت از صاحبان مختلف صنایع نساجی و ممانعت از سخنرانی تکراری برخی از عزیزان به صورت تکراری و کلیشه‌وار در دوره‌های متوالی.

۳- پذیرش متوازن‌تر تعداد مقالات شفاهی ارسالی از سوی هر استاد توسط دانشجویان مختلف ایشان که این امر با ایجاد یک اساسنامه کلی که می‌تواند توسط انجمن علوم و فناوری مهندسی نساجی ایران تهیه گردد، قابل اجرا خواهد بود. البته با توجه به زمان تأسیس انجمن، این انتظار می‌رفت که از این دوره این مهم توسط انجمن که یکی از ارکان برگزاری کنفرانس محسوب می‌گردید، میسر گردد که در هر صورت شرایط بهتری نسبت به دوره‌های قبل ملاحظه نگردید.

۴- توزیع مناسب و عادلانه سخنرانی‌های کلیدی بین دانشگاه‌های معتبر و فعال سراسر کشور. به طور معمول در هر دانشگاهی تعدادی از اساتید در برخی شاخه‌های تحقیقاتی صاحب سبک و تألیفات متعدد هستند که این مهم می‌تواند به استقبال همه جانبه اساتید دانشگاه‌ها کمک نماید؛ حتی پیشنهاد می‌شود یک بخش از فراخوان اولیه مقالات به دریافت مقالات کلیدی اختصاص یابد و بعد از آن بر اساس داوری‌های علمی، بهترین و جدیدترین سخنرانی‌های کلیدی در بخش‌های مختلف انتخاب و ارائه گردد.

۵- متولیان دوره‌های بعدی کنفرانس، از طریق برنامه‌ریزی انجمن علمی مهندسی نساجی ایران با اطلاع‌رسانی بیشتر و وسیع‌تر در صنایع نساجی و اختصاص چند بخش از ارائه مقالات به مقالات کاربردی برای صنعت، شرایط حضور و استقبال بیشتر صنعتگران را فراهم آورند.

دانشجویان از محتوای علمی کنفرانس نیز پرداخت و گفت: ابتدا از دانشجویان آغاز می‌کنم که به حق موتور محرک دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی هستند و همچون دوره‌های گذشته شور و هیجان خاصی را به کنفرانس بخشیده بودند و به خوبی از ارائه مقالات استقبال نمودند.

وی یادآور شد: علیرغم حضور پر شور دانشجویان، اکثریت اساتید دانشکده‌های مهندسی نساجی سراسر کشور به چشم نمی‌خوردند و متأسفانه سعادت ملاقات بسیاری از عزیزان نصیب نگردید. حضور پر شور اساتید می‌تواند علاوه بر افزایش کیفیت علمی کنفرانس، باعث دلگرمی دانشجویان در روند تحصیلات و تحقیقات آنها باشد.

استادیار دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه یزد، استقبال بخش صنعت را بسیار ضعیف ارزیابی نمود و اعتقاد داشت: به جز مراسم افتتاحیه و حضور تنی چند از اعضای محترم هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی و برخی اساتید فعال در صنعت که آن هم به دلیل دعوت برای شرکت در میزگرد صنعتی بود، در بقیه ساعات و روزهای کنفرانس استقبال مدیران و مهندسان بخش صنعت بسیار کم بود. شاید احساس بی‌نیازی واحدهای صنعتی از پرداختن به موضوع کیفیت یکی از مهمترین دلایل آن باشد که امیدوارم با سیاست‌های صنعتی و گمرکی در آینده نزدیک شاهد ایجاد فضای رقابتی صنایع برای فروش محصولات باشیم که این موضوع قطعاً منجر به ارتباط بیشتر صنعت و دانشگاه خواهد شد.

وی در پایان به ارائه پیشنهاداتی در زمینه برگزاری موفق‌تر و پربارتر کنفرانس ملی مهندسی نساجی در سال‌های آینده پرداخت که شامل موارد زیر بود:

۱- کوتاه‌تر کردن زمان مراسم افتتاحیه و تقلیل تعداد روزهای برگزاری از ۳ روز به ۲ روز. این

مهندس حمیدرضا صباغی-مدیرعامل شرکت تیس نسج ایرانیان و سر ممیز استاندارد ائکو تکس- با اشاره به این نکته که از نظر کمی، تعداد مقالات ارائه شده قابل توجه و مطلوب به نظر می‌رسید اما تعداد مقالات ارائه شده به صورت شفاهی بسیار زیاد بود؛ اذعان داشت: تعداد زیاد سالن‌های در نظر گرفته شده برای ارائه مقالات شفاهی باعث تداخل برنامه‌ها شده بود و امکان استفاده شرکت‌کنندگان از همه مقالات ارائه شده را سلب می‌نمود. همچنین زمان در نظر گرفته شده برای ارائه مقاله کوتاه بوده ارائه‌دهندگان مجبور به بیان کلیات مطلب بودند. این امر باعث می‌شد برای برخی شرکت‌کنندگان، مطالب ارائه شده

مهندس فرزاد: صنعت باید به این نتیجه برسد که چالش‌ها، مشکلات، نیازها و ... در قالب مقالات کاربردی در کنفرانس‌های علمی مطرح می‌شود اما زمانی که محور اصلی مقالات را مسائل تئوری و آکادمیک می‌بیند و به این نتیجه می‌رسد که مقالات موجود هیچ دردی از مشکلات خطوط تولید را برطرف نمی‌کند؛ طبعاً تمایلی هم برای حضور در یک کنفرانس علمی نخواهد داشت.

گنگ و غیرقابل فهم باشد. همچنین هیأت داوری جهت به چالش کشیدن مقاله در نظر گرفته نشده بودند و در پایان، هیچ امتیازی به مقالات ارائه شده داده نشده و تمام مقالات، گواهینامه‌های یکسانی را دریافت می‌نمودند. وی ادامه داد: سطح علمی مقالات یکسان نبود به نحوی که برخی از سطح بالایی برخوردار بوده و برخی متأسفانه در سطح این کنفرانس نبود. به نظر می‌رسد به خصوص در مورد مقالات شفاهی سخت‌گیری بیشتری می‌بایست صورت می‌گرفت تا مقالات وزین و سطح بالا جهت ارائه انتخاب شوند. این امر باعث کاهش تعداد مقالات شفاهی شده امکان افزایش زمان ارائه مقاله وجود خواهد داشت؛ از طرف دیگر انتخاب حداقل ۵ نفر به

عنوان هیأت داوری امکان به چالش کشیدن مقاله و ارائه دهنده را جهت تبیین بیشتر موضوع را فراهم می‌آورد. مهندس صباغی میزان استقبال صنعتگران را کمتر از استقبال اساتید دانشکده‌های نساجی کشور دانست و نامناسب بودن محل قرار گرفتن غرفه‌ها، نامناسب بودن موضوعات و دعوت‌شدگان کارگاه‌های آموزشی را از جمله اشکالات کوچک برگزاری کنفرانس برشمرد. مهندس خشایار فرزاد-مدیرفروش شرکت سولتکس ایران- تعداد مقالات را بسیار زیاد عنوان کرد و گفت: ۷۰ درصد این مقالات از کیفیت خوبی برخوردار بودند و این امکان

اخیر کم‌رنگ شده بود لذا تصمیم گرفتیم با حضور در کنفرانس ملی مهندسی نساجی این ارتباط را احیاء نماییم. ضمن این که مدیریت شرکت سولتکس ایران (آقای مهندس سعید آذری) نسبت به دانشگاه صنعتی امیرکبیر، علاقه خاصی دارند و علی‌رغم مشغله فراوان در زمینه ایتامی شانگهای، امکان حضور این شرکت در کنفرانس ملی مهندسی نساجی را فراهم نمودند.

مهندس فرزاد یادآور شد: بهتر است فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌های کشور، عناوین کلی از ساختار صنعت را پیش از ورود به محیط کارخانه و فضای تولید فرا گرفته باشند

و نام برندهای معتبر ماشین‌آلات نساجی و تجهیزات وابسته را بدانند. مدیر فروش سولتکس ایران به کارگاه آموزشی این شرکت در جریان برگزاری کنفرانس نساجی اشاره کرد و گفت: در این کارگاه، علاوه بر اساتید دانشگاه و مدعوین صنعت، دانشجویان بسیاری نیز حضور داشتند و از نزدیک در جریان آخرین تکنولوژی‌ها و اطلاعات فنی ماشین‌آلات این شرکت قرار گرفتند.

وی در زمینه استقبال اندک صنعت از کنفرانس‌های علمی اعتقاد داشت: صنعت باید به این نتیجه برسد که چالش‌ها، مشکلات، نیازها و ... در قالب مقالات کاربردی در

وجود داشت که برگزارکنندگان کنفرانس، تعداد مقالات ارائه شده برای کنفرانس را کاهش و در مقابل کیفیت مقالات را افزایش دهند.

وی در مورد نمایشگاه جانبی کنفرانس (که شرکت سولتکس ایران هم در آن غرفه داشت)؛ گفت: این شرکت، سالیان متمادی است که با دانشکده‌های نساجی به خصوص دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر ارتباطات نزدیک و مستمری در قالب اعطای ماشین‌آلات بافندگی به دانشکده و برگزاری دوره‌های آموزشی برای دانشجویان نخبه کارشناسی ارشد (گرایش تکنولوژی‌نساجی) برقرار کرده که البته این ارتباط طی سال‌های

در این حوزه است. وی با بیان این مطلب که متأسفانه متخصصین نساجی در کشور از یک تشکل منسجم برخوردار نیستند؛ اذعان داشت: به همین دلیل تنها پل ارتباطی دانشگاه و صنعت که همان متخصصین و فارغ‌التحصیلان این رشته می‌باشند، خود در صنعت از یک جایگاه حقوقی مناسب برخوردار نیستند. مدیرعامل شرکت کیمیاکاو جهان تصریح کرد: تعدد واحدهای کوچک و متوسط صنعتی که به دلیل نبود کارشناسان این حوزه از بهره‌وری مناسب برخوردار نبوده و به دلیل عدم رعایت الزامات مهندسی خطرات زیست محیطی را در آینده به ارمغان خواهند آورد؛

مهندس سوهانگیر: هر چند تعدد پژوهش‌های انجام شده نشان از رویکرد فعال پژوهشی در این حوزه است، با این حال به دلیل تلاش پژوهشگر به منظور استخراج مقالات متعدد از یک تحقیق، محتوای ارائه شده برخی مقالات را با نقصان روبرو ساخت. همچنین به‌رغم پژوهش‌های نوین در برخی مقالات، عدم آشنایی با کاربردهای صنعتی آن موضوع، نتایج تحقیق را غیر کاربردی می‌نمود.

خود گواه این مدعاست. مهندس سوهانگیر در پایان اعلام داشت: با توجه به رشد و تنوع رشته‌های تخصصی مهندسی نساجی، امید است هر کارگاه یا کارخانه نساجی با توجه به نوع فعالیت، الزام به استفاده و نظارت یک مهندس نساجی را داشته باشد و تنها در این رویکرد، صنعت نساجی کشور می‌تواند نیازهای خود را به مراکز دانشگاهی انتقال داده و انتظار داشته باشیم تا تحقیقات پژوهشگران منطبق بر نیازهای صنعتی باشد. دکتر سمیه اکبری- عضو هیأت علمی دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر- نیز اعتقاد داشت: تعداد مقالات ارسالی بالا بود از این رو سطح کمی مقالات

کنفرانس ملی نساجی، عمدتاً به بازتاب فعالیت‌های پژوهشی دانشجویان کشور در گرایش‌های مختلف مهندسی نساجی پرداخت به همین دلیل به عنوان تخصصی‌ترین همایش دو سالانه مهندسی نساجی در کشور از اهمیت بالایی برخوردار بود؛ وی تصریح کرد: سطح کمی مقالات با توجه به گرایش‌های متعدد این رشته بسیار قابل توجه بود و با این حال ارزیابی کیفی این همایش به لحاظ تنوع گرایش نیاز به مذاقه بیشتری دارد. مهندس سوهانگیر یادآور شد: هر چند تعدد پژوهش‌های انجام شده نشان از رویکرد فعال پژوهشی در این حوزه است، با این حال به

کنفرانس‌های علمی مطرح می‌شود اما زمانی که محور اصلی مقالات را مسائل تئوری و آکادمیک می‌بیند و به این نتیجه می‌رسد که مقالات موجود هیچ دردی از مشکلات خطوط تولید را برطرف نمی‌کند؛ طبعاً تمایلی هم برای حضور در یک کنفرانس علمی نخواهد داشت.

به‌گفته مهندس فرزاد، از آن‌جا که هدف از برپایی این قبیل کنفرانس‌ها، ارتقای سطح کمی و کیفی مقالات و در نهایت برگزاری آن به صورت بین‌المللی می‌باشد و جذب صنعتگر یا کسب درآمد برای غرفه‌داران نمایشگاه جانبی، در اولویت قرار ندارد.

دلیل تلاش پژوهشگر به منظور استخراج مقالات متعدد از یک تحقیق، محتوای ارائه شده برخی مقالات را با نقصان روبرو ساخت. همچنین به‌رغم پژوهش‌های نوین در برخی مقالات، عدم آشنایی با کاربردهای صنعتی آن موضوع، نتایج تحقیق را غیر کاربردی می‌نمود.

این صنعتگر، سطح استقبال جامعه دانشگاهی از کنفرانس مذکور را بسیار خوب دانست و گفت: نهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی، فرصت بسیار مغتنمی برای ملاقات با اساتید بزرگ دانشکده‌های نساجی کشور را برای حاضرین فراهم نمود؛ با این حال حضور پر رنگ صنعتگران، نیازمند بسترسازی مناسب

مدیر فروش سولتکس ایران، برگزاری کنفرانس بین‌المللی مهندسی نساجی ایران را دور از دسترس دانست و در ادامه به بیان پیشنهادهای برای دوره‌های آتی این رویداد علمی پرداخت و گفت: بهتر است نمایشگاه جانبی از برنامه کنفرانس حذف شود و در ازای آن، تمرکز بیشتری به روی تشکیل کارگاه‌های آموزشی صورت گیرد زیرا بازتاب علمی و فنی‌ای که حضور متخصصین یک شرکت در کارگاه آموزشی خواهد داشت به مراتب بیشتر و موثرتر از حضور در غرفه و پخش کاتالوگ‌های آن مجموعه است.

به‌اعتقاد مهندس مهدی سوهانگیر- مدیرعامل شرکت کیمیاکاو جهان- نهمین

خوب بود اما در خصوص سطح کیفی مقالات، اندکی تردید وجود دارد. کما اینکه مقالات رد شده نیز توسط تیم داوران کم نبود. شاید رویکرد علمی همکاران بر اساس تعداد مقاله بیشتر سبب کاهش کمیت علمی مقالات می‌باشد.

وی در مورد تکراری بودن مباحث عنوان شده در نشست صنعتی و عدم حضور بسیاری از چهره‌های شاخص نساجی در این کنفرانس گفت: شاید سیاست انتخاب افراد و اینکه رویکرد و نظرات ایشان برای جامعه نساجی کشور آشنا بوده است را دلیل اصلی تکراری بودن دانست. شاید با انتخاب افراد دیگر می

اینجانب هم در کار صنعتی و هم در امور پژوهشی باید اذعان داشت اگر پروژه‌های دانشگاهی مناسب صنعت باشد دیگر از آن کار مقاله علمی استخراج نمی‌شود و اگر کاری به منظور تولید مقاله صورت پذیرد، در صنعت قابل استفاده نخواهد بود از این رو هماهنگ کردن صنعت و تحقیق علمی اساتید به کار پیچیده‌ای خواهد بود.

مجید امینی - مدیر بازرگانی شرکت کهن تاج کیمیا - در مورد سطح کمی و کیفی مقالات گفت: از لحاظ تئوری مقالات خوبی بود ولی به اعتقاد من این مقالات قابلیت اجرا در صنعت را ندارند.

وی افزود: غرفه‌های نمایشگاه بیشتر به مجلات و مراکز تحقیقاتی تعلق داشت که در سال‌های آینده باید برای جذابیت بیشتر نمایشگاه از شرکت‌ها و کارخانجات بزرگ نساجی جهت حضور در نمایشگاه جانبی کنفرانس دعوت به عمل آید تا بتوان سطح نمایشگاه را بالاتر برد. امینی تصریح کرد: در این نمایشگاه‌ها باید عرصه رقابت آن قدر افزایش پیدا کند که مانند نمایشگاه‌های بین‌المللی نساجی، شرکت‌های بزرگ با تمام قوا حضور پیدا کنند تا دانشجویان با انواع ماشین‌آلات، مواد تعاونی و... موجود در صنعت نساجی آشنا شوند.

دکتر اکبری: اگر پروژه‌های دانشگاهی مناسب صنعت باشد دیگر از آن کار مقاله علمی استخراج نمی‌شود و اگر کاری به منظور تولید مقاله صورت پذیرد، در صنعت قابل استفاده نخواهد بود از این رو هماهنگ کردن صنعت و تحقیق علمی اساتید به کار پیچیده‌ای خواهد بود.

توانستیم بحث نتیجه بخش‌تری را داشته باشیم؛ همچنین عدم برگزاری جلسه پرسش و پاسخ با توجه به محدودیت زمانی نیز یکی از عوامل بود

دکتر اکبری، میزان استقبال اساتید از دانشگاه‌های مختلف را خوب توصیف کرد و افزود: به نظر می‌رسد که استقبال صنعت کم بود با وجودی که شرکت‌هایی که با دانشگاه همکاری داشتند نیز به صورت مهمان ویژه به کنفرانس دعوت شده بودند شاید تفاوت و عدم هم‌خوانی مطالعات و تحقیقات صنعت و دانشگاه، دلیل عدم استقبال صنعتگران از کنفرانس‌های نساجی است.

وی تصریح کرد: با توجه به تجربه شخصی

وی یادآور شد: باید در انتخاب عنوان مقالاتی که با صرف زحمت و هزینه‌های فراوان تهیه می‌شوند؛ بسیار دقت کرد به این معنی که قابلیت اجرا در صنعت را داشته و اجرای آن در واحدهای صنعتی از نظر اقتصادی مقرون به صرفه باشند.

امینی در مورد حضور شرکت کهن تاج کیمیا در نمایشگاه جانبی کنفرانس بیان داشت: کهن تاج کیمیا نمایندگی چندین شرکت تولیدکننده ماشین‌آلات و رنگ و مواد نساجی را برعهده دارد که برای معرفی بیشتر محصولات خود در نمایشگاه شرکت کرد و هدف از این حضور نزدیک شدن صنعت با دانشجویان نساجی و دانشگاه بود.

امینی در پایان پیشنهاد کرد از صنعتگران بزرگ و معتبر نساجی جهت سخنرانی در کنفرانس‌های نساجی دعوت به عمل آید.

دکتر روح‌الله باقر زاده - عضو هیأت علمی دانشکده نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر - عنوان داشت: در سطح کلی می‌توان تفاوت چشمگیر در تعداد مقالات و شرکت‌کنندگان را مشاهده کرد اما تفاوت اصلی در بحث کیفی تنها در دو بخش ارائه سخنرانی‌های کلیدی اساتید در ابتدای هر بخش از ارائه‌های مقالات و بخش نشست صنعتی دانست که با استقبال گسترده‌ای نیز روبرو شد.

وی افزود: در مورد سطح کیفی مقالات ارائه شده باید عنوان نمایم که مقایسه با ادوار

آن با حوزه صنعت می باشد. متأسفانه در این کنفرانس حضور افرادی از حوزه صنعت احساس نشد. با توجه به برگزاری کنفرانس در یک دانشگاه معتبر داخلی نساجی، به طور طبیعی اساتید و دانشجویان حضور پور شوری داشتند اگرچه جای خیلی از اساتید صاحب نام خالی بود.

وی در پایان با بیان این مطلب که اعتقاد شخصی بنده این است که در ایران پتانسیل برگزاری دوره‌هایی با سطح کیفی و کمی خیلی بالا وجود دارد، با ارائه پیشنهادهای جهت افزایش بهره‌وری این گونه همایش‌ها پرداخت:

دکتر باقرزاده: در مورد سطح کیفی مقالات ارائه شده باید عنوان نمایم که مقایسه با ادوار گذشته بسیار دشوار است اما به طور کلی مشارکت بیشتر دانشجویان دکترا در بخش ارائه شفاهی مقالات که توسط کمیته علمی انتخاب شده بود؛ کمک فراوانی به ارتقای سطح کیفی مقالات کنفرانس کرده بود.

- ۱- رعایت اصول برگزاری همایش (انتخاب جای مناسب غیر از دانشگاه، تعیین موارد هزینه کرد به طور صحیح و ...)
- ۲- انتخاب حامی مناسب برای تأمین نیازهای مالی همایش
- ۳- محورهای تحقیقاتی در همایش‌ها می‌توانند از جنبه‌های زیر تقسیم‌بندی شوند (بنیادی، کاربردی، توسعه‌ای، خدماتی)
- ۴- دعوت از صنعتگران موفق برای سخنرانی
- ۵- تعریف نشست‌های تخصصی برای علاقه‌مندان (دوره‌های خلاقیت، تبدیل علم به ثروت، تبدیل ایده به محصول و ...)
- ۶- دعوت از ایران مقیم خارج از کشور که در عرصه صنعت و تحقیقات موفق بوده‌اند.

شفاهی و ارائه سخنرانی‌های کلیدی بیشتر، از مهم‌ترین پیشنهادات دکتر باقر زاده جهت برگزاری موفق‌تر کنفرانس ملی مهندسی نساجی در سال‌های آینده بود.

یکی از فعالان صنایع نساجی، تمایلی به درج نام و عنوانش در این گزارش نداشت زیرا معتقد بود که اینجا ایران است و افراد نسبت به همه حقایق بسیار احساساتی عمل کرده و واکنش نشان می‌دهند. وی ضمن بیان این مطلب که در تمام نشست‌های مختلف علمی و کارگاهی حضور نداشتیم؛ تصریح کرد: با توجه به آن تعداد محدودی که حضور داشتیم و خود از مسئولین یکی از جلسات بودم، سطح

گذشته بسیار دشوار است اما به طور کلی مشارکت بیشتر دانشجویان دکترا در بخش ارائه شفاهی مقالات که توسط کمیته علمی انتخاب شده بود؛ کمک فراوانی به ارتقای سطح کیفی مقالات کنفرانس کرده بود.

به گفته دکتر باقر زاده، به نظر می‌رسد در بخش‌های تخصصی با توجه به تعدد شرکت‌کنندگان در جلسات، میزان مشارکت در آنها بیشتر از دیگر بخش‌ها بود. نکته دیگر در این بخش، گسترش فضای تحقیقاتی محققین به بخش‌های بین‌رشته‌ای بود که با استقبال بیشتری نیز روبرو شده بود.

وی در ادامه به نشست صنعتی این کنفرانس

کیفی برخی مقالات را بسیار پایین دیدم اما از لحاظ کمی مناسب بود که این خود جای تقدیر از محققین و خوشحالی دارد. وی ادامه داد: برنامه کنفرانس به نحوی بود که به خوبی حوزه‌های وسیعی از موضوعات تحقیقاتی را پوشش می‌داد. متأسفانه در مواردی مشاهده کردم علی‌رغم این که مقالات برای پذیرش فرآیندی داوری را طی می‌کنند اشکالات قابل توجهی در آنها وجود داشت. با توجه به اینکه اکثر سخنرانان دانشجو بودند در مواردی در ارائه و انتقال صحیح مطالب اشکالاتی وجود داشت.

به اعتقاد این فعال صنایع نساجی، یکی از امتیازات مثبت یک کنفرانس تعامل مناسب

اشاره کرد و گفت: این نشست بسیار مورد توجه صنعتگران و دانشگاهیان قرار گرفت اما متأسفانه فضای پرسش و پاسخ و نقد موثر صورت نگرفت که آن هم به دلیل ضیق وقت بود. به نظر می‌رسد با اختصاص دادن زمان بیشتر به این بخش به همراه برگزاری نشست‌های تخصصی‌تر در حوزه‌های صنعت، علاقه‌مندی بیشتری را از بخش صنعت کسب نمود. دعوت از شرکت‌های تولیدکننده ماشین‌آلات و تجهیزات موردنیاز صنعت جهت ارائه آخرین دستاوردهای مرتبط در یک بخش مجزا در کنفرانس به همراه ایجاد بخش کاملی از نشست‌های تخصصی صنعت در رشته‌های مختلف، کاهش مقالات بخش